

Dr August Konkel, Przysłówia, sesja 6

© 2024 August Konkel i Ted Hildebrandt

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer szósta, Mądrość jako drzewo życia. Przysłów 3.13-20.

Zapraszamy na nasze wykłady na temat Przysłów.

Omówiliśmy kilka krótkich rozmów, które rodzic prowadzi z dzieckiem na temat mądrości życiowej, tego, czym należy podążać i drogi mądrości, dzięki której możesz dojść do końca życia, jakiego chcesz Posiadać. Ale rozmowy te przerywane są różnymi przerywnikami. Jedna z takich przerywników ma miejsce w trzecim rozdziale Księgi Przysłów, w wersetach od 13 do 20, gdzie mądrość nazywana jest drzewem życia.

Ten obraz mądrości jako drzewa życia budzi pewne wątpliwości, ponieważ drzewo życia pojawi się ponownie w Księdze Przysłów, jak zobaczymy w naszych przyszłych wykładach. Ale także koncepcję Drzewa Życia jako czegoś, co jest po prostu podstawą wszystkich sposobów, w jakie Bóg nakazał funkcjonowanie w nim swego stworzenia i naszego życia, jest czymś, co można nazwać mądrością. Dojdziemy do tego w rozdziale ósmym.

Zatem ten mały fragment trzeciego rozdziału Księgi Przysłów, wersety od 13 do 20, w rzeczywistości ma związek z przyszłymi rozdziałami. Idea drzewa życia nie zaczyna się w Księdze Przysłów. Zostało tu wprowadzone jako określenie tych, którzy są błogosławieni.

Jak zobaczymy, błogosławieni są ci, którzy nauczyli się mądrości, ci, którzy nauczyli się charakteru akceptowanego przez Boga. To oni są nazywani błogosławionymi. To oni posiadają mądrość, a mądrość jest tutaj cenniejsza niż perły.

Jest bardziej pożądana niż srebro. Ona zapewnia ci długie życie. Ona jest drzewem życia.

W wersecie 18, dla wszystkich, którzy ją chwytają, ona jest, dla wszystkich, którzy ją znajdują, czyli wszyscy, którzy znajdują mądrość, są tymi, których można określić jako błogosławionych. To bardzo szczególna kategoria. Dotyczy to tylko mądrych.

To są ci, którzy znają bojaźń Pańską. Inni nie są błogosławieni. Tylko oni są błogosławieni.

Dlaczego więc drzewo życia? Chcę, abyśmy cofnęli się trochę w myśleniu o tym drzewie życia w Biblii, ponieważ drzewo życia istniało w przeszłości. Jest drzewo życia

w przyszłości, ale jest drzewo życia w teraźniejszości i to jest mądrość. O drzewie życia w przeszłości wiemy z 2 rozdziału Księgi Rodzaju. Bóg zasadził w środku ogrodu dwa drzewa, drzewo życia i drzewo poznania.

Teraz drzewo życia miało nam zawsze mówić, że Bóg jest źródłem życia, wszelkiego życia. Wszechświat tętni życiem, lecz życie nie jest mu wrodzone. Wszechświat poza życiem, które daje nam Bóg, to tylko minerały.

To nic innego. Życie, które daje Bóg, sprawia, że cały świat jest czymś więcej niż tylko substancją i minerałami, niezależnie od tego, czy są to rośliny, zwierzęta czy ludzie. Ale w ogrodzie dla ludzi zawsze musiało znajdować się przypomnienie.

Życie nie jest czymś, co posiadasz z natury lub co możesz kontrolować. Życie jest czymś, co pochodzi od Boga i jak dowiadujemy się z Psalmu 104, Bóg udzielał oddechu za oddechem lub bicia serca za biciem serca. Otóż drzewo wiedzy, jak już wspomnieliśmy, zostało zdefiniowane jako wiedza o tym, co dobre, lub wiedza o wszystkim.

A tego oczywiście nie mamy. Jeśli więc będziemy chcieli uchwycić się tego drzewa wiedzy i, jak powiedział wąż, spróbować stać się jak Bóg, znając dobro i zło, wtedy zejdziesz na złą ścieżkę. W przyszłości jest drzewo życia.

I oczywiście czytamy o tym w Objawieniu i taki jest wniosek całego naszego objawienia, które pochodzi od Boga. A zakończeniem całego naszego objawienia jest zasadniczo wypełnienie i dokończenie tego, co Bóg rozpoczął. Czytamy o tym w 22 rozdziale Księgi Objawienia, gdzie jest rzeka, a nad rzeką rośnie drzewo życia, które wydaje swój owoc przez cały rok.

Innymi słowy, nie ma śmierci. Życie jest ciągłe. To jest dostępne.

Jest to drzewo dostępne dla tych, których Bóg odkupił, dla tych, którym dał życie i dla tych, którzy mają wyprane szaty. I wywodzi się ze słów prawdy, co Jan ciągle podkreśla. Zatem zaprzeczenie tej prawdy jest odmową dostępu do drzewa życia.

Ale w teraźniejszości mamy błogosławieństwo opisane tam, jak widzicie je hebrajskim słowem aszera . To jest pierwsze słowo wersetu 13. Jest to także pierwsze słowo Psalmu, rozdział 1, werset 1, gdzie jest napisane: Błogosławiony ten, kto nie chodzi drogą grzeszników i nie zasiada na tronie szyderców, ale kto ma upodobanie w pouczeniach Pana, osoba, która o tym myśli, medytuje nad tym, stale rządzi ona jej umysłem.

Czym więc jest aszera ? Co opisuje to błogosławieństwo? Opisuje postać. Opisuje rodzaj osoby, osobę, która unika miejsca szydercy , o której często wspominają Księgi

Przysłów, i która wybiera Torę, naukę Boga, aby jego życie, a właściwie jej życie stało się owocne. To jest to błogosławieństwo.

I Jezus wybiera to słowo, aby mówić o swoim królestwie. Jaka osoba kwalifikuje się do przebywania w jego królestwie? Cóż, używa słowa błogosławiony we współczesnym hebrajskim tłumaczeniu Nowego Testamentu. Aszera jest oczywiście słowem, którego by użyli.

Nie mamy odpowiednika w języku greckim, ale szczególnie nie mamy go w języku angielskim. Zatem po grecku jest to makaras i czasami nazywamy je makaryzmami, jest to opis, który Jezus podaje, mówiąc, że taki rodzaj osoby jest błogosławiony. A kim oni są? Ubodzy duchem.

Innymi słowy, nie wydaje im się, że mają dostęp do całej wiedzy i sami mogą decydować, co jest dobre. Opłakują. Dlaczego? Ponieważ wiedzą, że nie zawsze robią to, co jest dobre.

Są łagodni, bo są ulegli. Mają bojaźń Pana. Są głodni prawości.

To właśnie opisuje Księga Przysłów. Na tym polega błogosławieństwo tego drzewa. To drzewo daje tę błogosławieństwo, jeśli potrafimy ją uchwycić.

A jak dowiadujemy się z Przysłów 3 wersety 19 i 20, to właśnie mądrość pozwala nam zrozumieć Boży świat. W mądrości Pan położył podwaliny świata i w zrozumieniu utwierdził niebiosy. To dzięki jego wiedzy powstały głębiny i chmury z góry dały swą rosę.

Inaczej mówiąc, tajemnica działania całego porządku naturalnego, który znamy, jest częścią tego porządku, który stworzył sam Bóg i który można określić mianem mądrości. To, co Bóg nakazał, aby wyglądało życie. Teraz ta koncepcja drzewa życia stała się symbolem tego, co oznacza znajomość Tory, symbolem tego, co znaczy podążać ścieżką życia i podążać ścieżką prawości.

I tak jest symbolizowana przez menorę. Jak widać na tym zdjęciu, menora była lampą znajdującą się w świątyni. A lampa w świątyni była w rzeczywistości zbiorem siedmiu lamp.

A w sumie wszystkich siedmiu było zapewnienie życia. I oczywiście, kiedy go tam zobaczysz, wygląda trochę jak drzewo. Zatem to drzewo naprawdę symbolizowało to, co według Żydów dawało życie.

Jak większość z nas wie z historii, około 70 roku po Chrystusie, zwycięzca Tytus, generał Tytus przybył do Jerozolimy i zniszczył ją. Skutek był taki, że wszystkim Żydom zakazano mieszkać w Jerozolimie. To miasto było im zakazane.

Był to sposób na zniaczenie na zawsze żydowskiego ruchu oporu. W uznaniu tego do dziś w Rzymie znajduje się Łuk Tytusa. I to jest oczywiście przedpokój, symboliczny rodzaj przedpokoju, który został zbudowany, aby uczcić rzymskie zwycięstwo nad Jerozolimą.

A to, co przedstawia naród żydowski i to, co przedstawia Jerozolimę na tym łuku, to menora, która jest reprezentacją tego drzewa życia lub reprezentacją tego, co według Księgi Przysłów jest mądrością, mądrością umiejętności życia. Czasami więc myśleliśmy, że straciliśmy drzewo życia. Cóż, tak, ponieważ zdecydowaliśmy się być podobni do Boga, znając dobro i zło, jest to uniwersalna odpowiedź, którą mamy w sobie.

Nie mamy już dostępu do tego drzewa życia, ale Bóg znalazł sposób, aby nas odkupić, wyprać nasze szaty i sprowadzić nas z powrotem do tego drzewa życia, jak widzimy w Księdze Objawienia. Ale w międzyczasie istnieje drzewo życia i można je znaleźć właśnie tutaj. Można to znaleźć w naukach mędrców, którzy mówią, że jeśli pozostaniesz na tej ścieżce, końcem będzie życie.

Jeśli zejdziemy z tej ścieżki, końcem będzie śmierć. Jak powiedział Mojżesz, stawiam przed tobą życie i śmierć.

To jest dr August Konkel w swoim nauczaniu na temat Księgi Przysłów. To jest sesja numer szósta, Mądrość jako drzewo życia. Przysłów 3.13-20.